

July 29, 1979

Minutes of Todor Zhivkov - Robert Mugabe Conversation, Sofia

Citation:

"Minutes of Todor Zhivkov - Robert Mugabe Conversation, Sofia", July 29, 1979, Wilson Center Digital Archive, Central State Archive, Sofia, Fond 378-B, Record 1, File 523. Translated by Assistant Professor Kalina Bratanova; Edited by Dr. Jordan Baev and obtained by the Bulgarian Cold War Research Group.
<https://wilson-center-digital-archive.dvincitest.com/document/111111>

Summary:

Robert Mugabe - leader of the Zimbabwe African National Union (ZANU) and future president of Zimbabwe - visits Bulgarian and meets with Todor Zhivkov. Mugabe discusses the progress of the conflict in Zimbabwe and requests Bulgarian military support for his forces. Zhivkov expresses concern about the division of the Zimbabwean forces into two separate and competing military groups and advises him to unite with Joshua Nkomo's Zimbabwe African People's Union (ZAPU).

Credits:

This document was made possible with support from Blavatnik Family Foundation

Original Language:

Bulgarian

Contents:

Original Scan
Translation - English

БЕЛЕЖКИ ОТ СРЕЩАТА НА ДР.ТОДОР ЖИВКОВ
С Р.МУГАБЕ

ТОДОР ЖИВКОВ. Позволете ми да Ви приветствувам от името на партийното ръководство и да изразя нашето задоволство от това, че приехте поканата да посетите България. Надявам се, че Вашето посещение ще бъде от полза за развитието на връзките между БКП и Вашето движение. Другарите накратко ме информираха за въпросите, които сте поставили, и за проведените разговори.

РОБЕРТ МУГАБЕ. Благодаря Ви, другарю председател. Ние сме много благодарни от топлия прием, който ни беше оказан не само от нашите български приятели, но и от времето, което е топло. Нашето посещение е в резултат на Вашата покана от миналата година, когато се срещнахме в Луанда. Вие казахте тогава, че ще поставите въпроса пред ЦК за моето поканване и ето сега ние сме тук.

Другарю председател, ние идваме в България, за да търсим солидарност и с желанието да укрепваме нашата дружба. Ето защо ние се чувствуваме задължени да Ви разкажем за събитията в нашия район, за да се изяснят въпросите, които бих искал да поставя във връзка с това положение и да направите извод за възможностите за удовлетворяване на нашата молба. Миналата година ние Ви разказахме дали това, което са намислили англичаните и американците ще се осъществи, защото тогава те бяха склонни да се откажат от своето предложение, което и направиха в полза на така нареченото вътрешно уреждане. По това време те се готвеха да укрепят съюза между Ян Смит и марионетките Музорева, Чирау,

- 2 -

срещу които ние водехме борба. По това време те бяха разтревожени от нашите успехи из цялата територия на страната. Тогава Ви казахме, че контролираме 85 % от територията, а сега вече контролът ни е 90 %. Тогава стратегията ни беше прекъсване на връзките на селото с градовете и обкръжаване на градските центрове. По това време 1/3 от територията бяха "свободни зони". Ние укрепвахме свободните зони в административно отношение, създавахме народни съвети, организирахме медицинско обслужване, училища и др. Използвахме преимуществото в освободените зони, за да се насочим към другите зони. Прекъснахме едната от двете ж.п. линии, които отиват на Юг. Освен това провеждат се на запад акции по ж.п. линията за Ботсвана, но още не сме я прекъснали. Освен това провеждаме акции в градските и селските зони, унищожихме много бази на противника. В резултат на тези наши акции бялото население бяга. Всеки месец около 2000 заселници напускаха страната, а сега и повече. Така неприятелят с пълно основание започна да се плаши и действа като в Намибия. През април тази година в Зимбабве се проведоха избори и в Солсбъри се настани правителство на "африканското мнозинство". Стратегията на империализма е ясна - да създаде в Зимбабве и Намибия бази срещу Ангола и Мозамбик. А така също да създаде един пояс, чрез който да се защитават интересите му в Южна Африка. Както англичаните, така и американците и другите западни страни вземат мерки за укрепване на положението. Ние сме обезпокоени, защото съществува възможност за признаване режима на Музорева. Ако този режим бъде признат, той може да поиска на законно основание военни части от ЮАР да бъдат разположени на наша територия. Южна Африка с удоволствие ще изпълни тази молба.

- 3 -

Тя вече има присъствие под прикритието на т.нар. доброволни сили. Освен това ЮАР предоставя тайно оръжие—собствено производство и от това, което получава от НАТО. Ако режимът бъде признат, положението ще се усложни. Не че ще загубим войната, но тя ще продължи повече. Затова ние сме благодарни за бързата реакция на нашите приятели от ОАЕ, ООН и социалистическите страни, за да защитят нашите интереси.

На политическия и дипломатическия фронт положението е в наша полза. Великобритания обаче все още има намерение да признае режима и ние не знаем дали през ноември това няма да стане. Ние смятаме да засилваме борбата колкото можем. Затова се чувствуваме задължени да се обърнем към всички приятели за помощ. Вярно е, че борбата се развива в наша полза. Заселниците напускат страната. Но неприятелят разполага с много оръжие и най-вече с авиация. Не срещаме трудност с пехотата. В това отношение нашите братя от фронтовите държави също изпитват такива трудности. Именно в тази светлина ние се обръщаме с молба да разгледате нашето искане за помощ. Нашите действия сега са насочени към градските зони и имаме нужда от големи количества различно оръжие. Имаме нужда от обучение на бойци. Това е най-важното. Имаме също така нужда от хуманитарна помощ, от помощ за подготовка на кадри в техническо отношение. Вчерашие предадохме молбата си на др.Балев. Вярваме във Вас и във Ваше лице на цяла България като на наш съюзник. Благодарни сме за помощта, която се оказва на народа на Зимбабве. Смятаме, че тази помощ трябва да продължи, освен това като едно от крилата на Патриотичния фронт имаме правото да получаваме директна помощ. Ние също се ползваме от помощта, която оказвате на Мозамбик, Ангола и Етиопия, защото по този начин те имат възможност да ни оказват помощ. В Етиопия

- 4 -

се обучиха чудесни бойци, затова бихме желали тази подготовка да продължи. Ние смятаме, че най-добре можем да използваме тази помощ, ако имаме политическа основа, затова проведохме широка кампания в страната в тази насока.

Ние се радваме на единството между армията и населението. Това е преди всичко в селските области. Там живеят 6 от 7-те милиона жители на страната. В градските центрове все още не можем да кажем, че населението е готово на саможертва. Предстои ни много работа за активизиране на борбата. Там силите на потисничеството са по-силни и на нас ни е по-трудно. Ние сме разработили стратегия за действия в градските области и смятаме, че ще получим не само политическа подкрепа, но ще се разгърне и партизанската борба. Освен това виждаме, че неприятелят укрепва редиците си. Ние също смятаме за необходимо да укрепим единството, затова в Адис Абеба създадохме три органа: Координационен съвет, Съвет по отбраната и Общо оперативно командване. На последното заседание на съвместното оперативно командване бяха взети решения за съвместни действия в някои определени зони. Но това не значи единство. Това е минимум. Няма трудност по политическото единство, а по военното. Нашият подход е: пълно военно единство, като се възстанови ЗИПА. А подходът на ЗАПУ е изграждане на една партия с един ръководител. Водихме дълги спорове без да стигнем до единомислие. Но решихме, че междуременно можем да намерим области за съвместни действия и така се стигна до образуването на горните органи на Патриотичния фронт.

Съвместното оперативно командване се състои от 6 души. От наша страна начело е Рекс Нонго, който е началник-щаб и зам.-секретар по отбраната. От страната на ЗАПУ е Мафела. Те двамата се срещнаха и са обсъдили къде каква стратегия може да се приложи.

5

- 5 -

В резултат на срещата в Адис Абеба бе подобрена значително атмосферата в Патриотичния фронт, двете страни проявяват повече готовност за сътрудничество. Може би това се дължи и на поляризацията на силите в страната. Никой не може да остане равнодушен.

Все пак има неизяснени въпроси, които създават трудности. Затова ще се запазят широки области за отделни действия. Ние решихме да се координират действията на отделните фронтове, да се разменя разузнавателна информация, да се водят общи действия срещу едни и същи обекти и пр. Смятаме, че по този начин можем да стигнем до пълно военно обединение.

Радваме се, че в Монровия Патриотичният фронт бе признат за единствен законен представител на народа на Зимбабве. Координационното бюро на необвързаните страни на заседанието си в Мапуту ни прие за равноправен член и сега ще участвуваме в Хавана като равноправен член. Ние възнамеряваме да се възползваме от това, за да бъдем представени в ООН като СУАПО в политическо и дипломатическо отношение. Това ще затрудни врага, тъй като той държи на Музорева. Нас ни безпокоят маневрите на англо-американците, срещу тях трябва да се води дипломатическа и политическа борба. Но ние знаем, че тази борба не може да бъде резултатна без такава на бойното поле. Затова подчертаваме, че въоръжената борба е най-ефективната и ето защо молим да удовлетвори-те нашата молба за помощ.

Ще ви бъдем благодарни за всякаква материална помощ, която ще ни окажете, както за всякаква политическа помощ в ООН. Нашите и Вашите надежди са едни и същи. Имаме обща цел. Идеологическите ни позиции са ясни: ние сме не само за извоюване на национална независимост, а тя да бъде

средство за установяване на истински прогресивни социално-икономически отношения на основата на научния социализъм, който е марксизмът-ленинизмът. Друг социализъм не може да има. Ако ние създадем социалистическа зона в Ангола, Зимбабве и Мозамбик, тогава успехът в ЮАР е осигурен. ЮАР разбира това и именно затова тя оказва помощ на Смит.

Това е положението, другарю председател. Ние сме осигурили здрава основа за победата в Зимбабве. Още веднъж благодаря за възможността да разговарям с Вас и да Ви изложа проблемите на нашата борба.

ТОДОР ЖИВКОВ. Благодаря за информацията - много интересна. Като комунистическа партия, като социалистическа държава оказваме безрезервна помощ на всички борещи се народи, в т.ч. и на народите от Вашия район. В кръга на нашите възможности сме оказвали помощ на ЗАПУ, с която поддържа връзки, и косвена помощ, както Вие подчертахте, чрез помощта, която оказваме на Ангола, Мозамбик и Етиопия. Искам да Ви уверя, че и в бъдеще можете да разчитате на нашата помощ - военна и морално-политическа, разбира се в кръга на нашите възможности, в ООН и чрез нашия печат. Ако прегледате страниците на нашия печат само за един месец, ще видите, че борбата в Зимбабве намира широко отражение.

След като се върнах от посещението си в Африка миналата година др.Нкомо ме чакаше. Проведох откровен разговор с него. Въобще аз не мога да водя дипломатически разговори. Така съм устроен. Той каза, че такъв разговор не е водил с никого досега. Вероятно той имаше пред вид разговорите си с братските партии, които му оказват помощ. Съгласен съм с оценката, че са създадени вътрешни и международни предпоставки за близка победа на Вашия народ. Това, разбира се, е свързано с големи трудности. Враговете също

- 7 -

вземат мерки. Вие правилно казахте, че ще се опитат да признаят Музорева – на първо място англичаните и американците, а после и страните, членки на НАТО. Това не е лесно, тъй като отношение са взели ОАЕ, нашите страни и необвързаните страни. Това е много важно. Следва да се осуети това признаване, за да не го използват срещу Зимбабве като повод за изпращане на помощ в оръжие на Ян Смит. Така че сега борбата срещу империализма и неоколониализма навлиза в решителен етап и точно сега е много важно единството на революционните сили. Цялото прогресивно движение сега приветствува успеха на народа на Никарагуа под ръководството на Сандино. Но ако се вникнем в същността как можа САЩ да бъдат въздържани от интервенция, ще видим голямата роля на страните от Латинска Америка и подкрепата на социалистическите страни. Но главният фактор е обединяването на революционните сили. Ако това не беше станало, щеше да се води по-дълга борба. Но не за първи път се прави този извод от борбите на международното революционно движение. Ето защо ние приветствуваме това, което се върши за укрепване единството сред вас. Аз лично се радвам, защото няколко десетилетия участвувам в революционните борби и знам какво нещо е единството, колко жертви сме дали от липсата на такова единство. И аз си задавам въпроса: какво разделя ЗАНУ и ЗАПУ, има ли принципи различия? Няма. Бъдещият историк ще каже – няма нито един принципален проблем. Историята е жестока. Тя ще си каже думата. Но като няма принципи различия, тогава какво? Значи са безпринципни. И ЗАНУ, и ЗАПУ носят историческа отговорност. Един ден историята няма да ви прости това. Вие не сте поканен от никоя социалистическа страна. Аз Ви поканих и затова откровено Ви говоря. След като се върнах от Африка, аз информирах братските партии,

че ще трябва да се укрепва Патриотичният фронт. Вие информирахте, че контролирате 90 % от територията. Нкомо ми каза, че контролират 80 %. Да разбираме, че това е обща оценка.

Отговорност носят и фронтовите държави. Те са наши приятели – Нето, Машел и пр. Не искам да ги слагам в един кош. Вие най-добре можете да прецените, но една от пречките е и тяхното вмешателство. Те си правят сметки за своите икономически, политически интереси утре в Зимбабве. Кои са тези интереси Вие по-добре знаете. Радвам се обаче, че и тези страни все повече разбират, че няма друга алтернатива.

Що се отнася за нашите социалистически страни, без да се счита, че говоря от тяхно име, ние сме изпълнени с желание да окажем помощ за активизиране на вашата борба – политическа, дипломатическа и военна. Съгласен съм с Вашата оценка, че сте на такъв етап, че трябва да се координират и политическата, и военната борба. И двете са еднакво важни. Ние сме готови да окажем помощ, но на Патриотичния фронт. Как да се реализира това? Как? Поотделно на ЗАПУ и ЗАНУ и каква косвена помощ да оказваме? Не искаме с помощта да разединяваме, а да укрепваме единството. Това сега е необходимо. Това е в най-общи линии. Това казах и на Нкомо, даже и по-откровено, тъй като за трети път се срещаме с него. Говоря като искрен приятел и революционер.

Вероятно ще видите Самора Машел. Поздравете го. Чакаме го. Той трябваше да дойде, но обстановката му попречи. Ниерере също ще дойде. И на него му оказахме помощ. Единствено ние направихме това.

Що се отнася за България, на X конгрес ние приехме нова програма. В нея се поставя задачата да изградим

развитото социалистическо общество. Преди четири години XI конгрес на БКП конкретизира нашата борба за изграждане на развитото социалистическо общество. В миналото България беше на предпоследно място по изостаналост. Само Албания беше след нас, разбира се не по вина на албанския народ. В продължение на 35 години България се превърна от изостанала страна в промишлено-аграрна страна. Не сме достигнали най-развитите страни по промишлен потенциал, но се приближаваме до тях. (След това др. Живков разказа за нашите успехи в изграждането на развито социалистическо общество, за задачите, които решава БКП в настоящия момент, за морално-политическото единство на нашия народ, за отношенията ни със социалистическите страни и преди всичко със Съветския съюз, както и за отношенията ни с несоциалистическите страни. Др. Живков подчерта, че ние оказваме помощ на много страни в света.)

...Такава помощ ние сега оказваме на Никарагуа. С това ние изпълняваме нашия интернационален дълг. Следователно нашето ръководно начало е интернационалистическата солидарност. В нашите сметки не влизат нито петролът, нито други суровини. При посещението ми в Мексико президентът Портильо каза, че съм първият президент, който не иска нефт.

Това е общо взето положението. Иначе класовата борба продължава. Навсякъде се срещат класовите интереси. Ако не е Съветският съюз, ще ни задушат. Сега сме реална сила. Трябва да се следва примерът на Никарагуа. Не знам кой ги е посъветвал, но не говорят за социализъм. Знаем обаче, че ще изградят такъв. Това най-добре го знае Кастро.

Ние с внимание и с разбиране ще се отнесем към молбата Ви и в кръга на нашите възможности ще направим

- 10 -

необходимото. Кажете, че ние стоим зад вас. Ние сме уверени, че вашата борба ще завърши с успех. Ако нямате други въпроси, можем да отидем на обяд.

РОБЕРТ МУГАБЕ. Много благодаря за възможността да изложа нашите проблеми и да чуем Вашия анализ. Благодарни сме за откровеността и затова и ние говорим открито. Искам само да Ви отговоря на един въпрос. Вярно е, че между нас няма идеологически различия. Важното е главната линия, която си поставя дадена партия. В това отношение ние сме примирили нашите гледни точки и сме изработили една обща програма. Но и двете наши партии съществуват над 13-14 години като самостоятелни. Това е една от основните причини. Другата е, че с течение на времето ние сме възприели различно отношение към борбата. Ние започнахме въоръжената борба, след нас ЗАПУ заедно с АНК. В това отношение имаме предимство благодарение на помощта на ФРЕЛИМО. Затова ние възприехме въоръжената борба като основно средство. Една от причините, че се различаваме от ЗАПУ, е правилността на нашата практика. Когато казваме, че сме за въоръжената борба, ние държим да обединим бойните си сили. Когато говорим за 80 или 90 процента от територията, ние имаме пред вид там, където действуваме, а контролираме само една трета. И тук имаме пред вид областите, където ни подпомага Мозамбик. За ЗАПУ въоръжената борба е само за оказване на натиск върху Англия, а за нас тя е като основно средство. Смятам, че сега ориентацията им се промени. Сега обстановката е по-благоприятна за постигане на единство. Не бихме искали да говорим за миналото, защото бъдещето е по-перспективно. Освен това поставя се въпросът за ръководството. В нашата партия сега този въпрос не е важен. Когато се върнем в страната, народът ще си каже думата. Целта на нашата борба

- 11 -

не е да се издигне Мугабе за ръководител. Ако аз сега съм ръководител, то е във връзка с революцията, а нашият приятел се стреми да направи този въпрос основен. Уверен съм, че ако сега решим да създадем една временна партия, което е невъзможно, и ако се окаже, че някой друг, а не Нкомо я ръководи, мога да Ви уверя, че той няма да се съгласи да се образува такава партия. Затова ние си казахме – защо ще докарваме нещата до кризисно положение. Аз съм приятел на Нкомо, работил съм като негов секретар в Национално-демократичната партия и след това в ЗАПУ. И затова не мога да говоря за него без възмущение. Приятели сме, но по политическата ориентация и начина на борбата имаме известна разлика. Освен това няколко пъти съм го съветвал да дава правдива картина за облика на Патриотичния фронт. Хората трябва да ни виждат, че сме заедно, че се борим общо срещу империализма. Смятам, че сега, след подписването на тези споразумения, ще се срещаме по-често от миналите години. В момента и двамата сме доволни, макар че знаем, че има още много работа, докато се изгладят различията. Но ние знаем, че освен на високо равнище единството трябва да се пренесе и на по-ниско равнище. Това е проблем. За това настояваме да започне с изграждането на военно единство. Нкомо отказва, но ние не сме изгубили надежда и ще продължим да работим в това отношение.

ТОДОР ЖИВКОВ. Благодаря, радвам се, че се правят реални стъпки към укрепване на Патриотичния фронт.

□

□□

STENOGRAPHIC NOTES

On the Meeting between Comrade Todor Zhivkov and Robert Mugabe

[Sofia, 29 July 1979]

Todor Zhivkov:

Let me welcome you on behalf of the party leadership and express my satisfaction that you accepted the invitation to visit Bulgaria. I do hope that your visit will be beneficial for the development of relations between the BCP and your movement. My comrades have informed me briefly about the problems you have put forth and the talks already held.

Robert Mugabe:

Thank you, comrade President. We are very grateful to you for your warm welcome, this cordiality was not only manifested by our Bulgarian friends, but by the weather as well - it is so warm. My visit is the result of last year's invitation that you made during your visit to Luanda. Then you told me that you would raise the question of my invitation before the Central Committee -- so here I am.

Comrade President, we are in Bulgaria to seek your solidarity and are driven by our wish to strengthen our friendship. We therefore feel obliged to tell you about the events, taking place in our region, so that all issues, concerning the situation, that I would like to put forth, may become clear; thus you will be able to make your conclusions about the opportunities available to respond to our request. Last year we told you our opinion of the following: whether the intentions of the English and the Americans will be realized; because then (last year) the English and the Americans were ready to give up/renounce their own proposals; and they actually did renounce them, claiming that an internal settlement of the crisis was better. Then they were getting ready to strengthen the union between Ian Smith and the marionettes Muzorewa, Chirau, against whom we were struggling. They were upset with our achievements throughout the entire country. Then we informed you that we controlled 85 percent of our territory, and now we control about 90 percent. Then our strategy was to destroy the communications between the villages and the cities, and then surround the city centers. About 1/3 of the territory were liberated zones. We fortified these zones in administrative terms, established people's municipalities, organized health care, schools, etc. We took advantage of getting control over these zones and focused all of our effort on the other zones. We disrupted one of the two railroads, southbound. Military action is being taken against the railroad to Botswana, but we haven't been able to destroy it so far. We have been taking action in towns and villages; many of the enemy's bases have been destroyed. As a result, the white population is fleeing the country. There were at least 2000 settlers who left the country and their number is growing. Hence the enemy is frightened and is taking the same measures as in Namibia. In April this year general elections were held, as a result of which the government of "African Unity" took office. Imperialism's strategy is clear enough -- military bases are to be set up in Zimbabwe and Namibia to take action against Angola and Mozambique. Imperialism is to create a 'geographical belt' to use to guard South Africa's interests. The English and the Americans, as well as other countries of the West have been taking measures to stabilize the situation. We are worried, since there is a threat of Muzorewa's regime being recognized. Should this regime be recognized, it will have legal grounds to ask to have military troops deployed on our territory. South Africa will readily meet this demand. It has already guaranteed its presence under the guise of so-called voluntary forces. Apart from that, South Africa has been supplying the country with armaments it has produced, and others from NATO. Should the regime be recognized, the situation will be aggravated. I don't mean that we will lose the war; the latter will last much longer. Therefore we are grateful to our friends from the OAU [Organization for African Unity], for their prompt reaction, the UN and the socialists countries that are defending our

interests.

The situation in political and diplomatic terms, however, is favorable for us. Great Britain intends to officially recognize the regime, and we are not sure whether this will not actually happen in November. We are willing to intensify our struggle as much as possible. We are therefore asking all friends for assistance. It is true that the struggle is beneficial to us at present. The settlers have been leaving the country. However, the enemy has a lot of arms available and they also have a lot of airplanes and things to do with aviation. We have not encountered any difficulties with the infantry so far. Our brothers from the front-line countries have been facing similar difficulties. We would most kindly ask you to consider our request for assistance in this light. We need a lot of various types of arms to effect our operations in the cities. Our soldiers need to be trained. This is the most important issue. We need humanitarian aid as well; our staff needs technical training. Yesterday we handed our request over to comrade [Milko] Balev. We trust you and Bulgaria as an ally. We are very grateful for the support and assistance provided to Zimbabwe's people. We think this assistance must be continued; besides, representing one of the Patriotic Front's wings, we are entitled to enjoying direct assistance. We are also enjoying the advantages of the help provided to Mozambique, Angola and Ethiopia, since they can help us. The Ethiopian soldiers were trained in a brilliant fashion, and we would like this training to go on. This help may be best used if we have the political support. We are therefore organizing a wide-spread campaign within our country to this effect.

We are happy to have achieved a unity between the army and the people. The latter are united mostly in the countryside and in the smaller villages. It is there that nearly 6 million out of the 7 million people of the population live. We cannot claim that the population in the cities is ready to sacrifice their lives. Much work to activate the struggle is still ahead. The forces of repression there are more powerful than we are, and therefore it is difficult for us. We have developed our strategy for military action in the cities, and hope we will not only be politically supported, but will enjoy the back-up of an extensive partisan struggle. We are aware that the enemy has been fortifying its positions. We consider that strengthening our unity is an important task; we thus set up three bodies: a Coordination Board, a Defense Board, and a Common Operative Headquarters. At the latter's recent meeting, a resolution on joint action in certain zones was agreed upon. Joint action does not imply unity, however. It is simply the minimum requirement to achieve unity. There are no obstacles to unity in political terms; military unity is difficult to achieve. Our task is to achieve complete military unity and re-establish ZIPA, whereas ZAPU's has adopted the approach of setting up a single Party with a single leader. We have gone through a series of long arguments and debates without reaching any unanimous consent. We decided, however, that we can specify certain spheres in which we can undertake joint action; thus we established the above-mentioned bodies of the Patriotic Front.

The Common Operative Headquarters consists of 6 members. Our representative is Rex Nhongo, chief of our military headquarters, and a Deputy Secretary of Defense. ZAPU's representative is Maffela. They met to discuss the strategy to be implemented in the different zones. The meeting in Addis Ababa considerably improved the atmosphere of the Patriotic Front and the two countries are willing and ready to cooperate. This may be a result of the greater degree of polarization within the country. Nobody can be impartial and indifferent to such a political situation.

There are problems that have not been solved yet. We will therefore preserve large areas to take action separately. We decided that the action along the separate front lines must be coordinated, the information provided by intelligence must be exchanged, and joint action must be taken against one and the same targets. This is the way to achieve complete unity.

We are very happy that it was Monroe's Patriotic Front that was acknowledged as the one and only legal representative of Zimbabwe's people. At its Maputo meeting, the Coordinating Bureau of the non-aligned countries acceded us as a full-rights member, and we can thus take part in Havana as such, a member of equal rights. We shall take advantage of this situation, so that we can be represented in the UN as SWAPO in political and diplomatic terms. This will raise problems for the enemy, who counts on Muzorewa. We are worried about the maneuvers of the English and the Americans; we are to fight them both politically and by diplomatic means. We are aware of the

fact, however, that the political and diplomatic struggle cannot be brought to a successful end without military action. Hence our opinion that military struggle has proved most effective; we are thus asking you to respond to our request for help.

We will be grateful to you for any financial aid, and any political assistance within the UN. We share common beliefs and expectations. We have a common goal. Our ideological views are clear enough: our goal is not only to win our national independence; the latter is viewed as the means by which truly progressive socio-economic relations are established, based on scientific socialism and Marxism-Leninism. That is genuine socialism. Should we establish a socialist zone within the borders of Angola, Zimbabwe and Mozambique, then success in South Africa will be guaranteed. South Africa is quite aware of this impending danger; that is why it provides assistance to Ian Smith.

This is the situation, comrade President. We have laid solid grounds, providing for the triumph of our struggle in Zimbabwe. Thank you once again for giving me the opportunity to talk with you and present to you our problems.

Todor Zhivkov:

Thank you for the information, it is very interesting. As a communist party of a socialist country we provide assistance to all struggling people, including the peoples of your region. According to our resources, we have helped ZAPU, with whom we have maintained close relations; we have provided help to it indirectly, as you emphasized as well, through the aid granted to Angola, Mozambique and Ethiopia. I want to assure you that you can rely on our help, both military, and political and moral support, in the future, through the UN and our press. Of course this assistance depends on our resources. If you go through our dailies and periodicals of the last month only, you will see that the struggle in Zimbabwe has been widely reflected.

After I came back from my visit to Africa last year, Mr. Nkomo was awaiting me. We had a frank and open discussion; he had never had with anyone until then. I cannot act diplomatic. That's my nature. He said that was the first time he had ever had such talks. He probably had in mind the talks he had held with the brotherly parties, providing assistance. I do agree with your judgment, that the necessary conditions, both internal and external, have been created to guarantee a foreseeable victory of your people. You will encounter difficulties, of course. The enemies are also taking the appropriate measures. You have the right to say that they will make an attempt to recognize Muzorewa -- the British and the Americans in the first place, followed by the NATO member states. This will not be achieved easily, for official statements have been made by the OAU, our countries and the non-aligned countries. This is very important. This attempt has to be made to fail, otherwise official recognition may be used as a motive to provide arms to Ian Smith. The struggle against imperialism and neo-colonialism is now embarking upon its most important stage; the unity of all revolutionary forces is of prime importance. All progressive movements are now acclaiming the achievements of the Nicaraguan people, led by the Sandinist Front [FSLN]. If we analyze the US's impotence to carry out military intervention, we become aware of the role of the Latin American countries and the socialist countries' support. However the major determining factor is the unity of the revolutionary forces. If this unity had failed, then the struggle would have lasted much longer. This is not the first time that such a conclusion has been arrived at regarding the struggles of the international revolutionary movement. Therefore we appreciate what is being done to strengthen the unity among you. I personally am very glad, since, having taken part in such movements, I realize the importance of achieving unity, and the consequences of failing to achieve it. The question that naturally arises for me is: "What is it that separates ZANU and ZAPU? Are there any differences in principle? I don't think there are. The historian of the future will definitely draw the conclusion that there have been no differences in principle. History will give its severe, yet impartial judgment. If there are no principle differences, then what can we say? That these differences are unprincipled, which implies that both ZANU and ZAPU will bear the historic responsibility. History will never forgive you. I invited you, and that is why I am frank and straightforward. After I came back from Africa, I informed the brotherly parties of the necessity that the Patriotic Front be strengthened. You said that you controlled 90 percent of the territory. Nkomo informed me of them controlling 80 percent. So, that must be your common opinion.

The front-line states are to be held responsible as well. They are friends of ours -- Neto, Machel, others. I would hate putting them in a common basket. Although you can best draw any conclusions, I still think that one of the obstacles is their interference. They are considering their economic and political interests in Zimbabwe in the future. You are much better aware than I am, of what these interests are. I am happy, however, that these countries are realizing that they have no alternative.

As for our socialist countries, I would not like to express any opinion on their behalf. I think that we are willing to provide assistance and thus contribute to activating your struggle -- political, diplomatic and military. I accept your opinion that the present stage of your struggle necessitates the coordination of both the political and diplomatic [aspects of the] struggle. Both are of equal importance. We are ready to help only the Patriotic Front. How are we to provide assistance? Should we provide assistance to ZANU and ZAPU separately and how are we supposed to provide indirect help? Our aim is not to [facilitate your] disintegration by helping you; just the contrary -- we want to unite you. This is necessary. This is all. That was what I told Nkomo as well. I was even more direct, for we met three times. I am frank and open as a revolutionary and a sincere friend of yours.

You will probably be seeing Samora Machel. Please send him my regards. We'll be waiting for him. He would have come, but the situation prevented him. Nyerere is also coming. We were the only ones to help him.

As for Bulgaria, we adopted a new program at the 10th Congress. Our main goal is specified: to build up an advanced, well-developed socialist society. Four years ago the 11th Congress of the BCP specified the particular methods and tools to achieve this goal. In the past Bulgaria was in the second to last place in terms of its backward economic development. Only Albania ranked after our country; and the Albanian people cannot be blamed for this, of course. Within a 35-year period Bulgaria managed to overcome its backwardness and be transformed into a country with a well-developed industry and agriculture. We have not been able to catch up with the most developed countries so far in terms of their industrial development, but we are very close. (After that comrade Zhivkov told about our achievements in building a developed socialist society, and the tasks that the BCP is now facing; he gave an account of the political and moral unity of our people, our relations with the socialist countries and the Soviet Union, above all. He emphasized that we have been providing help to many other countries in the world.)

[...]

We are now providing assistance to Nicaragua. This is an international duty of ours and we are thus fulfilling it. International solidarity is our guiding principle. We have no economic goals -- neither petroleum, nor other raw materials. During my visit to Mexico President Portillo stated that I was the first president not to be asking for petroleum.

This is the situation in general terms. Class struggle will continue. There has been a clash of interests throughout the world. If it were not for the Soviet Union, we would be done away with. We are not a real power. Nicaragua's example should be followed. I do not know who has advised them not to mention socialism. However, they are building it. Castro is aware of this best.

We will consider your request with attention and care, and we will do our best. You can tell everyone that we firmly support you. We are convinced that your struggle will be triumphant. If you have no more questions, we can have lunch.

Robert Mugabe:

Thank you for the chance to outline our problems and for your analysis. We are grateful for your frank attitude that is why we are frank as well. I would like to answer only one of your questions. It is true that there are no ideological differences between our two parties. The goal a given party is pursuing, and the policy it conducts, is what matters. In this respect we have reached reconciliation, and have drawn up a common program. Both parties have had a 14-year history so far as separate parties. This is the one of the major factors for the present situation. The other factor is the different attitude to struggle we have adopted with time. We took up armed struggle, and were then followed by ZAPU, together with the ANC [African National Congress]. We have gained some advantage due to FRELIMO's help. Therefore we assume that

armed struggle is the major tool. Our difference from ZAPU is the correct practical steps we take. When we maintain our support for armed struggle, we have in mind uniting our efforts and military strength. When we talk about a control over 80 percent or 90 percent of our territory, again we presume the areas in which we take military action, whereas we have gained actual control over only 1/3 of the territory. We also envisage the regions, in which Mozambique provides assistance. ZAPU interprets armed struggle only in terms of exerting pressure on Great Britain, whereas for us it is a major means of operating. I do think their understanding will be changed. The environment is now much more favorable to achieve unity. We are reluctant to talk about the past, for the future is more promising. Besides, the question of leadership has been raised. This issue is irrelevant to us for the time being. When we are back in our country, our people will decide. Our goal is not to have Mugabe as a leader. I am leader at present, because of the on-going revolution, whereas our friend is trying to make the issue of leadership central for the revolution. I am convinced, that if we now decide to set up a temporary party, which is impossible to happen, and if it turns out that some other person different from Nkomo is its head, and then I am sure he will be against such a party being established. That is why we decided that there is no point in bringing about a crisis. I am a friend of Nkomo's, I have worked as his secretary in the National and Democratic Party, and after that in ZAPU. That is why I cannot help being emotional when I talk about him. We are friends indeed, yet there are differences in our political views and our ways of struggling. Apart from that, I have told him several times that he must create a realistic idea of the Patriotic Front. People must see us, to see that we are together and have taken up a common struggle against imperialism. I think that, having signed our agreement to fight imperialism, we will meet more often than we used to in the past. We are both happy now, although we are aware that there is a lot of work to be done to iron out our problems. However unity must be achieved at all levels, not only at the top. This is a problem. That is why we insist that military unity be established. Nkomo is unwilling, but we still hope things will change and we won't give up.

Todor Zhivkov:

Thank you. I am glad indeed that particular steps forward to strengthen the Patriotic Front have been made.